Dosarul: nr.2r-839/25(2-25041622-02-2r-24042025)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - S. Cușnir

D E C I Z I E

15 mai 2025 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Marina Anton
Judecătorii: Constantin Roșca și Dorin Dulghieru

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Gabriela Kornacker în interesele lui ***** și a copilului minor ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 martie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea depusă de ***** în interesele sale și ale copilului minor ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie, împotriva agresorului *****, -

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

1. La data de 28 martie 2025, *****, în interesele sale și ale copilului minor *****, s-a adresat cu cerere în instanța de judecată privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului *****, solicitând astfel: obligarea ***** de a sta departe de locul aflării lui ***** și a copilului minor *****, a.n.*****, la o distanță ce ar asigura securitatea subsemnatului și a copilului minor *****, a.n.*****, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzând și orice contact vizual cu subsemnatul; a interzice ***** de a vizita locul de trai a subsemnatului, de a se apropia de locul de muncă a victimei *****, locul de studii al copilului minor, alte locuri determinate pe care persoanele protejate le frecventează; a interzice ***** de a-l contacta pe el și pe copil minor *****, a.n.*****, prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod. Obligarea pretinsului agresor de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenței sau pentru înlăturarea ei.
2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 martie 2025, cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei

violenței în familie împotriva agresorului *****, s-a respins ca neîntemeiată.
3. La data de 14.04.2025, avocatul Gabriela Kornacker în interesele lui ***** și a copilului minor ***** a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și soluționarea problemei în fond prin admiterea cererii depusă de ***** în interesele sale și ale copilului minor ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie împotriva agresorului *****.

Argumentele părților:

4. În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat motivele indicate în cererea depusă în instanța de fond, invocând că, nu este de acord cu încheierea instanței de fond, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă casării.
5. Suplimentar notează că, ***** a indicat în cererea de eliberare a ordonanţei de protecţie că ultimul act de violenţă fizică şi psihică comis de ***** a avut loc pe 23 martie 2025, cazul fiind înregistrat în Registrul R-2 al IP Buiucani.
6. Indică că, potrivit graficului de întrevederi stabilit prin Decizia DPDC sect.Buiucani din 11 februarie 2025, urma să preia copilul de la mamă în data de 21 martie 2025, zi de vineri. La data de 21 martie 2025, a telefonat-o pe ***** şi a convins-o ca pînă la preluarea copilului să petreacă timp împreună, ca minorul să se acomodeze, avînd în vedere faptul că tata nu a avut acces la minor 1 lună de zile, din data de 23 februarie 2025, iar graficul de întrevederi stabileşte expres că sarcina părinţilor este să pregătească copilul pentru luarea şi predarea către/de către părinte. ***** a fost de acord, astfel în seara zilei de 21 martie 2025 ei s-au plimbat, după care minorul i-ar fi spus tatălui că doreşte să înnopteze la mama, dar că îl aşteaptă să vină după el a doua zi dimineaţă. ***** a respectat dorinţa copilului, cum este firesc, astfel chiar dacă graficul de întrevederi prevedea că în acea noapte copilul urmă să fie cu tata, copilul a fost lăsat să înnopteze cu mama.
7. La data de 23 martie 2025, părţile s-au întîlnit la cafeneaua Delice Dange pentru transmiterea minorului către mamă. În momentul în care minorul i-a spus mamei sale că doreşte să rămînă la tatăl său cîteva zile în plus, aceasta s-a înfuriat, a început a striga la ***** că alienează copilul împotriva ei, a telefonat la 112 invocînd că tata încalcă graficul de întrevederi. Toţi s-au deplasat la sectorul de poliţie pentru clarificarea situaţiei. ***** susţine că a văzut cum ***** şi-a telefonat avocata după care, în prezenţa mai multor poliţişti care erau la faţa locului, l-a îmbrîncit, tras şi scos cu forţa pe ***** din maşina tatălui său, l-a împins şi îmbrîncit cu forţa în maşina ei pe bancheta din spate a automobilului, în pofida faptului că minorul se opunea şi plîngea.
8. Susține că, în cadrul cerecetării judecătoreşti, ***** a notat că incidentul din 23 martie 2025 care confirmă aplicarea violenţei psihice şi fizice asupra minorului ***** a fost înrgistrat video, ***** prezentând această înregistrare video în instanţă, fiind ataşată la cererea de eliberare a ordonanţei de protecţie şi vizionată

de instanţă.
9. Consideră recurentul ***** că, această modalitate de preluare forţată a copilului reprezintă abuz fizic întrucît minorul a fost îmbrîncit şi zmuncit, tîrît în braţe şi forţat închis în maşina mamei de către ***** precum şi abuz psihologic, or preluarea minorului în asemenea manieră de la tatăl său i-a produs suferinţe morale şi un stres imens. Consideră că această modalitate de preluare forţată a copilului de la tată de către mamă este contrară interesului superior al copilului minor. Susţine că ***** este ghidată exclusiv de interesul personal, orgoliul propriu şi mai puţin de bunăstarea emoţională şi fizică a minorului, scopul fiind obţinerea custodiei copilului şi excluderea completă a tatălui din viaţa minorului.
10. Recurentul afirmă că, violenţa psihologică şi fizică exercitată de ***** la data de 23 martie 2025 împotriva sa şi a minorului a atins nivelul cerut de severitate în baza art.3 CEDO-interzicerea tratamentului inuman şi degradant, motiv pentru care a solicitat ordonanţă de protecţie , dar a fost respinsă cererea.
11. Mai indică că, provocarea stărilor de tensiune, provocarea suferinţei psihice impunerea voinţei şi a controlului, intimidarea minorului ***** de către mama sa în data de 23 martie 2025, crearea impedimentelor în comunicarea dintre tată şi fiu de către *****, nerespectarea graficului de întrevederi, reprezintă violenţă psihologică care are caracter continuu şi implicit un risc major pentru sănătatea fizică şi psihică a copilului şi implicit violenţă psihologică asupra tatălui căruia îi este îngrădită această comunicare.
12. La data de 12 mai 2025, avocatul Doina Ioana Străisteanu în interesele ***** a depus referință pe marginea recursului. Iar la data de 14.05.2025 a depus explicații scrise pe marginea recursului, solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat și menținerea încheierii instanței de fond.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

13. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.
14. La caz, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 martie 2025, a fost contestată cu recurs la data de 14.04.2025, iar astfel Colegiul civil constată că, recursul declarat este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

15. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil al Curţii de Apel Centru consideră recursul pasibil respingerii cu menținerea încheierii recurate, reieșind din următoarele considerente.
16. În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.
17. În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă,

recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.
18. Potrivit art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
19. Dint textul art.2 CPC se desprinde că, procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile şi deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționali, de prezentul cod şi de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova şi prezentului cod.
20. În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.
21. Potrivit art.32 alin.(1) CPC, nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecătorii în a căror competentă cauza respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.
22. În ordinea art.278^5 CPC, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție.
23. Conform art.2 Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie violență în familie reprezintă acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral. Totodată, violență fizică reprezintă vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar. Concomitent, violența psihologică, în sensul legii, reprezintă impunere a voinței sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, amenințări verbale, afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau

creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educațional în instituția de învățămînt; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranța proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viață; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acțiuni cu efect similar.

24. Potrivit art.3 Legii menționate, subiecți ai violenței în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă şi curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinți şi copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

25. În corespundere cu prevederile art.15 alin.(1) al Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție, prin care poate oferi asistență victimei şi copiilor ei, aplicând agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, excluzând şi orice contact vizual cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, pînă la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor aflate în posesia şi folosința victimei; h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenței sau pentru înlăturarea ei; j) interzicerea de a păstra şi purta armă.

26. Potrivit alineatului (3) același articol, măsurile de protecție prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condițiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

27. Conform prevederilor art.278^7 CPC, (1) instanţa de judecată emite, în 24 de

ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanță de protecție, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, pînă la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acțiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; i) interzicerea de a păstra şi a purta armă. (2^1) Măsurile de protecție prevăzute la alin.(2) lit.a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (2^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-şi în formă scrisă acordul în această privință. (3) Măsurile de protecție se aplică pe un termen de pînă la 3 luni.(4) Instanţa remite de îndată ordonanța de protecție poliției, organului de probațiune şi altor instituții sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată. (5) Ordonanța de protecție se execută în conformitate cu legislația în vigoare.

28. La caz, Colegiul civil notează că, la data de 28 martie 2025, *****, în interesele sale și ale copilului minor *****, s-a adresat cu cerere în instanța de judecată privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului *****, solicitând astfel: obligarea ***** de a sta departe de locul aflării lui ***** și a copilului minor *****, a.n.*****, la o distanță ce ar asigura securitatea subsemnatului și a copilului minor *****, a.n.*****, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzând și orice contact vizual cu subsemnatul; a interzice ***** de a vizita locul de trai a subsemnatului, de a se apropia de locul de muncă a victimei *****, locul de studii al copilului minor, alte locuri determinate pe care persoanele protejate le frecventează; a interzice ***** de a-l contacta pe el și pe copil minor *****, a.n.*****, prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod. Obligarea pretinsului agresor de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea

violenței sau pentru înlăturarea ei.
29. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 martie 2025, cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie împotriva agresorului *****, s-a respins ca neîntemeiată.
30. La data de 14.04.2025, avocatul Gabriela Kornacker în interesele lui ***** și copilului minor ***** a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și soluționarea problemei în fond prin admiterea cererii depusă de ***** în interesele sale și ale copilului minor *****, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie împotriva agresorului *****.
31. Analizând minuțios lucrările dosarului, în raport cu poziția părților, raportat la cadrul legal relevat, instanţa de recurs reţine ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la respingerea cererii depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie împotriva agresorului *****, avînd în vedere că, în speţă nu s-a stabilit că, ***** a comis fapte de violență în familie și că asupra victimei ***** și copilului minor ***** se menține pericolul de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea *****, condiții ce ar determina instanţa de judecată să admită aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.
32. Din actele cauzei, Colegiul civil a stabilit că, victima ***** și agresorul ***** sunt soț și soție, iar copilul minor ***** este fiul lor comun, astfel aceștia sunt subiecți ai violenței de familie în sensul prevederilor legii enunțate.
33. La fel, din materialele cauzei se atestă că, părțile procesului se află în proces de divorț, totodată, de ambii fiind înaintate prin cererea de chemare în judecată, cât și prin acțiunea reconvențională cerințe cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor.
34. Totodată, se atestă că, pentru părțile procesului a fost stabilit de către Direcția pentru protecția drepturilor copilului Buiucani, mun.Chișinău un program de întrevedere a copilului *****, născut la *****, cu tata *****.
35. Instanța de recurs subliniază că, în instanța de fond, Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect.Buiucani, mun.Chișinău a depus o referință prin care a menționat că în urma vizitei efectuate la locul de trai al pretinsei agresoare, s-a constatat că copilul nu se află în stare de risc.
36. Colegiul civil mai reține că, scopul eliberării ordonanţei de protecţie, în cazurile de violenţă în familie, constă în prevenirea unui risc real şi imediat pentru viaţa sau sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

37. Or, măsurile de protecție prevăzute de art.15 alin.(1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr.45 din 01 martie 2007, constituie o măsură excepțională, menită să apere victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului, prin instituirea față de acesta a unor limitări.
38. Astfel, Colegiul civil relevă că, aceste limitări nu pot fi aplicate în cazul în care nu este probată iminența unui pericol de aplicare a violenței în familie, contrariul însemnând limitarea nejustificată a drepturilor persoanei, inclusiv a celor ce rezidă din raporturile de familie.
39. În această ordine de idei, Colegiul va respinge ca neîntemeiate argumentele expuse în cererea de recurs, precum că, instanța de fond a examinat neobiectiv și nu a luat în consideraţie argumentele victimei în ceea ce priveşte violența psihologică și fizică asupra sa și a copilului minor. Or, la materialele cauzei lipsește vreo probă, ce ar indica la faptul aplicării violenței, precum și existența pericolului real și iminent din partea ***** la adresa petiționarului ***** și copilului minor *****, iar, din înscrisurile administrate la materialele cauzei nu se atestă careva conduită violentă din partea pretinsei, nu sunt înscrisuri în vederea probării violenței psihologice și fizice a pretinsei victime.
40. Or, după cum instanța de recurs a indicat anterior, în procesul civil, cu anumite derogări strict și expres prevăzute de Lege, partea care pretinde existența anumitor împrejurări sau circumstanțe, urmează să le probeze în modul corespunzător, moment expres indicat la art.118 Cod de procedură civilă, potrivit căruia fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.
41. În această formulă Colegiul civil notează că, instanța de fond corect a apreciat că, declarațiile lui ***** nu reflectă starea de pericol iminent de comitere a violenței psihologice și fizice, din partea *****, nefiind aplicabile astfel dispozițiile art.278^6 alin.(3) CPC, așa cum a identificat instanța, fiind corect apreciată lipsa indiciilor plauzibili de a conchide asupra existenței unei violențe psihologice și fizice din partea ***** asupra lui ***** și copilul minor *****.
42. În opțiunea instituției aplicării măsurilor de protecție în cazurilor violenței în familie, Colegiul civil subliniază că, judecarea cauzelor a cărui obiect de examinare constituie cazurile de violență în familie urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior a victimei consfințit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligațiuni ale statului.
43. Prin urmare, Colegiul civil consideră că, în situația din cauza dată, prima instanță a elucidat toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a respins cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie din speță.
44. Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției

Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

45. În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curţii Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanţa de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

46. În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalității părților în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

47. Din aceste considerente, dat fiind că instanța de judecată a constatat neîncadrarea în exigențele legii a cererii privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie din speță, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs și a menține încheierea primei instanțe.

48. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Gabriela Kornacker în interesele lui ***** și a copilului minor *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 martie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea depusă de ***** în interesele sale și ale copilului minor ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie, împotriva agresorului *****.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
Judecătorul Marina Anton

Judecătorii: Constantin Roșca

Dorin Dulghieru